

Права дитини в кримінально- процесуальному та цивільно- процесуальному законодавстві України

Підготувала: Олександра Голубенко

Керівник: Тетяна Анатоліївна Терентьєва

Діти – це майбутнє
нашої країни. Проте
вони залишаються
найвразливішими та
найнезахищенішими
членами суспільства.

Правовий статус дитини регулюється міжнародними та національними нормативними актами:

- Загальна декларація прав людини (1948)
- Декларація прав дитини (1959)
- Міжнародний пакт про громадянські та політичні права (1966)
- Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (1966)
- Конвенція про права дитини (1989)
- Європейська конвенція про правовий статус дітей, народжених поза шлюбом (1975)
- Сімейний кодекс України, Цивільний кодекс України, Закон України «Про охорону дитинства» тощо.

Правовий статус дитини – це об'єктивовані й формалізовані в праві можливості, необхідні особистості дитини для її всебічного розвитку, правовий стан, який відображає становище дитини у взаємодіях з іншими суб'єктами права.

Я Маю
право
знаТИ
СВОЇ права

www.ditu.ks.ua

Конвенція ООН

про права дитини - це угода між країнами.

Вона була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року.

Цей особливий документ було ратифіковано 191 країною світу.

- Конвенція ООН про права дитини набула чинності в Україні з 27 вересня 1991 року і з цього часу є частиною національного законодавства.

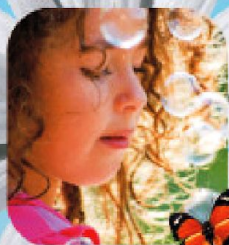
Конвенція ООН про права дитини містить 54 статті. В них 40 прав, які має дитина

Аналізуючи норми Конвенції про права дитини, Конституції України, Закону України «Про охорону дитинства» та інших нормативних актів, можна виокремити такі групи прав неповнолітніх:

- 1) особисті (фізичні) права;
- 2) економічні права ;
- 3) культурні права .

КОНВЕНЦІЯ ООН ПРО ПРАВА ДИТИНИ

Особлива турбота дітям, що перебувають у конфлікті з законом

Особлива турбота дітям-біженцям

Особлива турбота про дітей-інвалідів

Особлива турбота дітям без сімей

Всі діти мають право на власну думку

Діти мають право на інформацію

Діти мають право на об'єднання

Всі діти є рівними у своїх правах

Усі діти мають право на відпочинок

Усі діти мають право на повноцінне харчування

Усі діти мають право на медичну допомогу

Усі діти мають право на освіту

Кожна дитина має право на любов і спілкування

Усі діти мають право на свободу релігії

Діти не повинні стати жертвами насильства

Жодна дитина не повинна бути об'єктом сексуальних домагань

Діти не повинні залучатися до примусової праці

Дітей не можна залучати до бойових дій

Другим елементом у системі правового статусу дитини є **обов'язки**.

Певні обов'язки покладаються на неповнолітню особу при досягненні відповідного віку. Однак недосягнення встановленого для певної відповідальності віку не звільняє неповнолітнього від дотримання обов'язків, наприклад обов'язку дотримуватися встановленого порядку в громадських місцях тощо. У разі вчинення правопорушення особою, котра не досягла віку, з якого настає відповідальність, відповідальність може покладатися на батьків неповнолітнього правопорушника .

Серед наукових підходів до визначення обов'язків дітей, на думку автора, найвдалішою є класифікація С. Котелейчука. Так, обов'язки дітей можна поділити:

залежно від зовнішньої форми виразу

залежно від ступеня визначеності в системі законодавства

залежно від форми реалізації

за характером суб'єктів

Однією з перешкод на шляху до побудови правого, демократичного суспільства є різноманітні **порушення** прав молодого покоління.

Серед жертв злочинів діти мають найменші можливості захисту своїх прав, недоторканності й, безсумнівно, мають підвищену віктимність.

Коли суспільство не бачить підвищеної потреби дітей у захисті й не забезпечує його, майбутнє такого суспільства стає небезпечним.

Статистичні показники соціального захисту дітей в Україні доводять, що питання забезпечення нормального розвитку дітей залишаються проблемними.

- В Україні нараховується понад 8 мільйонів дітей віком до 17 років, з поміж них майже 2,6% перебувають під диспансерним наглядом. Показник захворюваності дітей становить 144,0 на 1000 дітей до 17 років, зокрема захворюваність на хвороби кістково-язової системи становить 31,07 на 1000 дітей вказаної категорії .

Інваліди.

- В Україні щорічно зростає кількість дітей з інвалідністю. За останні 10 р. кількість дітей в Україні скоротилася на 20%, загальна чисельність дітей з інвалідністю зростає на 0,5%. У 2014 року кількість таких дітей досягла 167 059 осіб, або 2%. Діти-інваліди досить часто стають жертвами злочинів, їхні права в силу захищати складніше, ніж права звичайних дітей.

Навчальні заклади.

- В Україні налічується 16,7 тисячі дошкільних навчальних закладів, де перебувають 1 мільйон 471 тисяча дітей, що становить 62% від загальної кількості дітей дошкільного віку. На початок 2015 року функціонує 17,6 тисячі загальноосвітніх навчальних закладів, де навчаються 3 мільйони 757 тисяч школярів, серед яких 247 тисяч випускників 2014/2015 навчального року

Нормативно-правова база

1. Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей - сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування»;
2. Закон України «Про охорону дитинства»;
3. Закон України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю»;
4. Закон України «Про оздоровлення та відпочинок дітей»;
5. Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціально уповноважені установи»;
6. Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»;
7. Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей».
8. Конвенція про права дитини;
9. Постанова КМУ від 24.09.08 № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дітей»;

- Кримінальноправовий захист дитинства в Україні переслідує мету забезпечення всебічних комплексних цивілізованих та безпечних умов розвитку дитини. **Безпека** – багатозначне поняття, яке використовується в різних сферах життєдіяльності людини. **Безпека людини** – такий її стан, коли вплив зовнішніх і внутрішніх чинників не призводить до смерті, погіршення функціонування й розвитку організму, свідомості, психіки й людини в цілому та не заважає досягненню певних бажаних для людини цілей.

В суді ти маєш право:

- Отримувати всю необхідну тобі інформацію

- Отримувати консультацію та допомогу

- Висловлювати свої думки

- Бути поінформованим про наслідки твоїх висловлювань та рішень

- Вимагати призначення тобі спеціального представника, якщо батьки не можуть представляти твої інтереси

- Отримувати допомогу у висловленні своєї думки від обраної тобою особи

- Відповідати на запитання як свідок, тільки в присутності педагога або батьків (усиновлювачів, опікунів, піклувальників)

- За дозволом суду ставити питання свідкові, висловлювати думку стосовно його особи та змісту його показань

- Здійснювати права сторін у судовому процесі

Без твоєї згоди не може бути здійснено:

- Твоє усиновлення

- Влаштування тебе до сім'ї патронатного вихователя

- Влаштування тебе до прийомної сім'ї

- Влаштування тебе до дитячого будинку

- Зміна твого прізвища (якщо тобі вже виповнилося 7 років)

- Визначення твого місця проживання (якщо тобі вже виповнилося 10 років)

Якщо тобі виповнилося 14 років, то ти можеш:

- Самостійно звертатися до суду за захистом своїх прав і інтерсів

- Подавати до суду позов про позбавлення твоїх батьків батьківських прав

- Подавати до суду позов про скасування твого усиновлення або визнання усиновлення недійсним

- Самостійно визначати своє місце проживання з одним з батьків

- Вимагати видалення із зали судового засідання тієї чи іншої особи, яка бере участь у справі, на час допиту тебе як свідка

Права дитини у суді окремо визначені у таких документах:

Конвенція ООН про права дитини

Європейська Конвенція про здійснення прав дітей

Сімейний Кодекс України

Цивільний Процесуальний Кодекс України

Дитина – це особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом вона не набуває повноліття раніше.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

